

JOAN FRANCESC MARCO ◆ Director general de l'INAEM

# "L'Hospitalet té una gran vitalitat cultural"

CRISTINA SÁNCHEZ

*Vostè s'ha dedicat a la política cultural des de 1975, quan va ser nomenat director de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de L'Hospitalet. Han canviat molt les directrius culturals que se segueixen des de l'administració d'aleshores ençà?*

La cultura, com tot el que fa l'administració, ha d'estar molt lligada a la realitat. Evidentment, la tasca feta durant anys, tant pels ajuntaments com per les comunitats autònomes o pel propi govern de l'Estat, ha produït un canvi en la vida cultural del país i també de L'Hospitalet. Si es vol fer una gestió dels serveis al ciutadà, no s'han de canviar els criteris, sinó les prioritats perquè es vagin assolint cotes de millora. En aquest sentit, crec que les coses han canviat per bé perquè s'ha millorat l'oferta cultural.

*Per vostè, quin ha de ser el paper de l'administració en el món cultural: fomentar la cultura d'élite, potenciar la cultura popular, fer que la cultura arribi a tothom...?*

La funció d'una administració pública és tornar amb serveis allò que



IMACNA

Una bona política cultural dóna resposta a tots els sectors

els ciutadans han donat a una persona que administra un capital que no és el seu, que els ciutadans han posat a les seves mans d'una forma transitòria. Si fem una política cultural de signe, podríem dir pejorativament, populista, segurament portaria els ciutadans a una minoria d'edat permanent. Si ens situem a l'altra banda per donar resposta a les necessitats que tenen els elements més actius, els creadors, segurament estarem segregant la cultura a una part important de la població. Una bona política cultural ha de donar resposta a tots aquests sectors. Tro-

bar aquest equilibri és difícil i complicat. El paper important l'han de tenir els creadors, les associacions, totes aquelles persones que tenen alguna cosa a dir en la cultura.

*Com recorda l'etapa de director de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament?*

Va ser una etapa molt enriquidora. Recordo una frase del president Tarradellas que, en una de les entrevistes que vaig mantenir amb ell, va preguntar: "Sabem vostès perquè a França la política general funciona millor que a Espanya i a d'altres països? Doncs, perquè tots els càrrecs públics han estat

regidors o alcaldes de la seva ciutat". Crec que tenia molta raó perquè en la vida municipal s'han de resoldre els problemes d'un dia per l'altre perquè el ciutadà està molt a prop de l'administració i això et dona una capacitat de resposta immediata amb poc temps per pensar. Quan em trobo amb algun company, alt càrrec de l'administració, ràpidament noto si ha estat en un ajuntament. D'altra banda, va ser una època magnífica, estàvem sortint del franquisme i entrant en la democràcia, la ciutadania tenia una energia que ho travessava tot, qualsevol projecte sortia endavant.

En aquell moment, L'Hospitalet va jugar un paper important en el conjunt de l'Estat marcant el que havia de ser la política cultural feta des d'un municipi.

*Sota la seva direcció, l'INAEM ha signat un conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de L'Hospitalet perquè les produccions del Ministeri de Cultura s'estrenin a Barcelona al Teatre Joventut. Quins fruits ha donat aquest conveni?*

Ha tornat a ser un exemple. A partir d'aquell conveni, el que s'ha fet és generalitzar-lo i crear una xarxa de més de 60 teatres al conjunt de l'Estat. El Joventut ha passat a for-

mar part, com un dels primers, d'aquesta xarxa. Això ha permès que per L'Hospitalet passin una sèrie de companyies catalanes i no catalanes, que d'altra forma difícilment haurien representat aquí, i pels comentaris que m'arriben de la gent de teatre, amb un bon caliu del públic de L'Hospitalet. Ara s'acaba d'estrenar al Centro Dramático Nacional de Madrid, al Teatro María Guerrero, una obra en què L'Hospitalet ha tingut molt a veure, *El zoo de Cristal*. Fa uns quants anys, era impensable que una obra coproduïda per L'Hospitalet s'hagués estrenat a la seu del Centro Dramático Nacional.

*Què impressió va tenir quan va trepitjar el Joventut per primera vegada?*

El dia de la inauguració, he de reconèixer que em vaig emocionar i ara, en recordar-ho, encara m'emocio. Va ser un projecte que va costar molt, va estar molts anys en obres i per ell va lluitar molta gent, no només de l'Ajuntament, sinó també la gent de teatre de la ciutat, de les companyies, el GAT... Veure'l acabat, i crec que amb una bona dotació, va ser emocionant per a mi també com a ciutadà. Jo, tot i que treballa a Madrid, no he marxat de L'Hospitalet, continuo censat aquí, la meua família hi viu, és la meua ciutat.

*Què creu que ha aportat el Teatre Joventut a la cultura de L'Hospitalet?*

Quan es parla dels teatres, se'ns critica algunes vegades perquè es construeixen molts i la gent no va al teatre. Això no és veritat, per exemple, a Barcelona s'estan produint fenòmens de recuperació del públic i a d'altres ciutats de l'Estat, també. El teatre, si no té un espai, no pot existir. L'única manera de garantir que els ciutadans puguin gaudir d'un bé cultural com és el teatre és tenir espais adequats. Evidentment, a aquesta ciutat s'havia fet teatre abans, però en condicions molt difícils.

*La nostra ciutat sembla especialment interessada en el teatre si fem cas del nombre de companyies aficionades que hi ha i hi ha hagut a la ciutat...*

Sí, i no només en el teatre, en qualsevol manifestació cultural. Per exemple, un fenomen com el Taller de Pubilla Casas és una mostra de la gran vitalitat cultural que té L'Hospitalet, que conviu al costat de Barcelona i de la que també es beneficia, tot i que de vegades es diu que una ciutat tan gran pot eclipsar-la. Hi ha molta gent que està oferint a la ciutat el producte de la seva creació.